

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀਵੇਂ ਨੰਬਰ

ਰੋਮ, ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਧਿ-ਬਿੰਦੂ: ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ

Jeff Pippenger

2024-04-10

ਯੂਰੀਆ ਸਮਿਥ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਰੋਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਯਹੂਦੀਆਂ, ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਰਾਹੀਂ ਈ.ਪੂ. 162 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਇਆ।" ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਧੁਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਈ.ਪੂ. 161 ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮਿਥ ਉਸੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਈ.ਪੂ. 161 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਈ.ਪੂ. 162 ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੁਦ੍ਰਣ-ਦੋਸ਼ ਹੈ।

"ਆਯਤਾਂ 23 ਅਤੇ 24 ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਉਸ ਸੰਧਿ, ਈਸਾ ਪੂਰਵ 161, ਤੋਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਨੇ ਸਰਵਭੋਮ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 273.

ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 217 ਵਿੱਚ ਸੇਲੂਸਿਡ ਸਾਮਰਾਜ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਐਂਟਿਓਕਸ ਤੀਜਾ ਮਹਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਟੋਲੇਮਾਇਕ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਰਾਜਾ ਪਟੋਲੇਮੀ ਚੌਥਾ ਫਿਲੋਪਾਤੇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਲੂਸੀਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਟੋਲਮੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ।

ਮੱਕਾਬੀ ਬਗ਼ਾਵਤ 167 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਲਿਊਕਿਡ ਸਾਮਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਥੋਪਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਸੀ।

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਮੁੜ-ਸਮਰਪਣ, ਜੋ ਹਾਨੁਕਾਹ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਈਸਾ ਪੂਰਵ 164 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਆਇਤ ਤੇਈ ਦੇ "ਗੱਠਜੋੜ" ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੇਲਿਊਕਿਡ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸਫਲ ਸੈਨਿਕ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੁਖਿਆਤ ਅੰਤਿਓਕਸ IV ਐਪੀਫੇਨੇਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੰਤਿਓਕਸ IV ਐਪੀਫੇਨੇਸ ਹਾਨੁਕਾਹ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀਰੀਆਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਈਸਾ ਪੂਰਵ 200 ਵਿੱਚ, (ਜੋ ਪੈਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਸੀ), ਰੋਮ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਯਜ਼ਬੇਲ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਡੇਰਾਂ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਯਜ਼ਬੇਲ ਸਮਾਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਅਹਾਬ ਇਲੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਹੇਰੋਦ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੇ ਭੋਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਸਲੋਮੀ ਨੇ ਹੇਰੋਦ ਨੂੰ ਮੇਹ ਲਿਆ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਟਾਇਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਫਿਰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਈਸਾ ਪੂਰਵ 200 ਦਾ ਸਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਦ ਸੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਈ.ਪੂ. 161 ਤੋਂ 158 ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ "ਲੀਗ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਈ.ਪੂ. 164 ਵਿੱਚ ਹਨੁਕਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸੂਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੀ, ਮੱਕਾਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਜੋ "ਲੀਗ" ਬਣੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਕਸੌਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ 161 ਈ.ਪੂ. ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਲੀਗ" ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ 158 ਈ.ਪੂ. ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਮਿਲਰ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਹੀ ਹਨ? ਮਿਲਰ ਨੇ 158 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਸਾਲ (666) ਜੋੜੇ, ਅਤੇ 508 ਈ.ਸ. ਦੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਦੋਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਹਟਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਖੋਜ ਕਰ ਲਵੋ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੀਗ ਵਜੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਰਥਨ ਲੱਭਣਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੋਲੂਵੀਂ ਪੰਗਤੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਈ.ਪੂ. 200 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੱਕਾਬੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਈ.ਪੂ. 167 ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਈ.ਪੂ. 164 ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਈ.ਪੂ. 161 ਤੋਂ ਈ.ਪੂ. 158 ਤੱਕ ਯਹੂਦੀ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਈ.ਪੂ. 161 ਤੋਂ ਈ.ਪੂ. 158 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਅਵਧੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਸੰਧਿ" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਸੰਧਿ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਚਾਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਰੋਮ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਧੀਆਂ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ, ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਜਾਂ ਗਠਜੋੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੁਚੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਵਾਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਨੈਤਿਕ ਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਜਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵਾਰਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੰਧਿ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ, ਰਾਜਨੈਤਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਗਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਜਾਂ ਮੱਧਸਥਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ। ਵਾਰਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹਰ ਪੱਖ ਦੂਸਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿ-ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਰੱਖਦਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪਰਾਮਰਸ਼, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੰਧਿ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਹਾਨੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸੰਧੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਦੋਹੀਂ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਐਂਪਚਾਰਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਹਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਮੋਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ। ਰੋਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਨੇਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਸਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਧੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਨੁਮੋਦਨ ਹੋ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ, ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ, ਪਰਸਪਰ ਰੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮਝੌਤੇ, ਵਪਾਰਕ ਸੰਬੰਧ, ਜਾਂ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਈਸਾਪੂਰਵ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਯੂਦੇਆ (ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਭੂਮੱਧ-ਸਾਗਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ) ਤੋਂ ਰੋਮ (ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ) ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਠਿਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ। ਯੂਦੇਆ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ, ਚੁਣੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਗਭਗ 1,500 ਤੋਂ 2,000 ਕਿਲੋਮੀਟਰ (930 ਤੋਂ 1,240 ਮੀਲ) ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯਾਤਰਾ ਅਕਸਰ ਸਥਲ-ਯਾਤਰਾ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਵੱਧ ਕਾਰਗਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯਾਤਰਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਯੂਦੇਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਇਟਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦਰਗਾਹ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓਸਤੀਆ, ਜੋ ਰੋਮ ਦਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਸੀ) ਤੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਫ਼ਤੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਹਵਾ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਯੂਦੇਆ ਤੋਂ ਰੋਮ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਹੋਰ ਧੀਮੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਕਠਿਨ ਹੁੰਦੀ। ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜਾਂ, ਘਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਭਿੰਨ ਭੂ-ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਹ ਕੱਢਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡਾਕੂਆਂ ਅਤੇ ਵੈਰਭਾਵੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਲ ਜਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੱਗੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰਸਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ।

ਜਦੋਂ ਮੱਕਾਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਵੱਲ ਦੂਤ ਭੇਜਣੇ ਪਏ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਹੁੰਦਾ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ—ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲਿਖਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਅੰਪਰਿਕ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਭਵਤ: ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਰੋਮ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗੱਠਜੋੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝ ਕਿ “ਸੰਧੀ” 161 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਯਤ ਸੋਲੂਵੀ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ “ਸੰਧੀ” ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੱਕਾਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਈ ਸੀ—ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹਨ—ਈਸਾ ਪੂਰਵ 161 ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਸੂਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 167 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਯਾਜਕ ਮੱਤਥਿਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦਾ ਮੱਕਾਬੀ, ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਯਤਨਾਂ ਨੇ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਸ਼ਾਸਕ ਐਂਟੀਓਕਸ IV ਐਪੀਫੇਨੇਸ ਵੱਲੋਂ ਥੋਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੈਲੇਨਿਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਰਸਮ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਬਗਾਵਤ ਲਈ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਮੋਦੇਇਨ ਪਿੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੱਤਥਿਆਸ ਨੇ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। “ਮੋਦੇਇਨ” ਹਿਬਰੂ ਸ਼ਬਦ “modi'a” ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ” ਜਾਂ “ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ।” ਆਪਣੇ ਇਸ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਮੱਤਥਿਆਸ ਨੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁਰਿੱਲਾ ਯੁੱਧ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਮਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਸੇਲਿਊਸਿਦਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੇਕਾਂ ਯੁੱਧ ਲੜੇ। ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸਾਜੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਿੱਤਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ।

ਸੋਲਿਊਕਿਡ ਸਮਰਾਜ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਧਰਮ ਥੋਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਉਸ "ਵੇਕ-ਇਜ਼ਮ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਥੋਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਮੀਡੀਆ, ਸਿੱਖਿਆ ਕੇਂਦਰਾਂ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਜਬਰੀ ਆਬਾਦਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਤਾਕਤਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ ਅੰਤੀਓਕਸ ਐਪੀਫੇਨਸ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਧਰਮ ਥੋਪ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਕੁਝ ਯਹੂਦੀ ਅਜੇਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੱਕਾਬੀ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਧਰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੋਲੂਵੀਂ ਆਇਤ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਅਜਗਰ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰਹਵੀਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਹਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਦਸਵੀਂ ਆਇਤ (1989), ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤਾਂ (ਯੂਕਰੇਨੀ ਜੰਗ), ਅਤੇ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪਸ਼ੂ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਰਸ਼ਨਧਾਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪੂਟਿਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਪਤਨ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਇਆਤ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਟੋ, ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਰੂਸ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਾਲ ਸੰਲੱਗਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਇਆਤ ਚਾਲੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਲੜਾਈ, ਆਇਆਤ ਚਾਲੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਢਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ "perestroika" ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦੇ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸੋਵੀਅਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਵਿਘਲਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ।

ਤੀਜੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦਬਾਅ ਰਾਹੀਂ ਟਰੰਪ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੀਗਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ "ਪੋਰੋਸਤ੍ਰੋਇਕ" ਵਿੱਚ ਧੱਕੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੁਨਰ-ਸੰਰਚਨਾ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ। ਇਹ ਪੁਨਰ-ਸੰਰਚਨਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਫਿਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਰਾਏਗੀ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੰਪ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਟਰੰਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਉਹ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਕ-ਇਜ਼ਮ ਦੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਵਰਗ (MAGA-ism) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਰੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਰਤਬਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਗੁੱਟ MAGA-ਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਵੇਕਵਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤੀ, ਨਿਊ ਏਜ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸਮਾਜਕ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ।

ਮਤਿਅਸ (ਟਰੰਪ) ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਲੋਬਲਿਸਟ-ਪ੍ਰਗਤਿਵਾਦੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 167 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਵਿਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਟਰੰਪ 164 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਹਨੁੱਕਾਰ ਦੇ ਪਾਲਣ ਰਾਹੀਂ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ 161 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਟਰੰਪ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵੈਧ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। 158 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੀਗ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਆਇਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸੀ ਲੜੀ ਨਾਲ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਯਤ ਉੱਨੀ ਤੱਕ, ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਰੀਆ ਨੂੰ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 65 ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਹੂਦੀਆ ਨੂੰ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 63 ਵਿੱਚ ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਕਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 63 BC [1863 ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ] ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ ਕਿਹਾ, "Pompey's return from his expedition against Mithridates, king of Pontus, two competitors, Hyrcanus and Aristobulus, were struggling for the crown of Judea."

"ਹਾਇਰਕੈਨਸ" ਅਤੇ "ਅਰਿਸਤੋਬੁਲਸ" ਦੋਵੇਂ ਨਾਮ ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਹੈਲੈਨਿਸਟਿਕ ਯੁੱਗ ਅਤੇ ਹਸਮੋਨੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। "ਹਾਇਰਕੈਨਸ" ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਹੁਰਕਾਨੋਸ" ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੁਰਕਾਨ" ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਭੇੜੀਆ" ਹੈ। ਹਾਇਰਕੈਨਸ ਉਹ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਕਈ ਹਸਮੋਨੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। "ਅਰਿਸਤੋਬੁਲਸ" ਦਾ ਅਰਥ "ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਲਾਹਕਾਰ" ਜਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪਰਾਮਰਸ਼ਦਾਤਾ" ਹੈ। ਅਰਿਸਤੋਬੁਲਸ ਵੀ ਉਹ ਨਾਮ ਸੀ ਜੋ ਕਈ ਹਸਮੋਨੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। "ਹਾਇਰਕੈਨਸ" ਅਤੇ "ਅਰਿਸਤੋਬੁਲਸ" ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਜੋ ਹਸਮੋਨੀ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਸਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਾਸਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆ ਵਿੱਚ ਹਸਮੋਨੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਸਨ-ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਸਮੋਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵੰਸ਼ਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਫਰੀਸੀ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ, ਤਦੋਂ ਦੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੀ ਉਤਪੱਤੀ 167 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪੋਮਪੀ ਇਸ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲਸ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹਾਇਰਕੈਨਸ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪੋਮਪੀ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸਦਾ ਲਈ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਹੇਠ ਆ ਗਿਆ।

ਉੱਨੀਵੇਂ ਪਦ ਤੱਕ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੁਕਾਵਟ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਾਓ ਕਰੇਗਾ। ਇਕੀਹਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਈਹਵੇਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇਈਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ, 161 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਉਸ ਸੰਧੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਪਦਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ “ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀ, ਕੇਵਲ ਕੈਸਰ ਹੈ।” ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਉਹ ਲੜੀ, ਜੋ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਧਾਰਮਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਘੁਸਪੈਠਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰੋਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਪਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਫਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਾਬਲੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਖੀਨਾਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਮਲਾਕੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਦੇ ਲਗਭਗ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਕੜਿਆਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗੀ ਗਵਾਹੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ। ਆਪਣੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਉਹੀ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਟੋਲੇਮੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ੀਯਾਹ ਦੇਹਾਂ ਨੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦੇਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਯਾਜਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਯੋਨਾਥਾਨ ਐਫੂਸ (ਜੋ ਯੋਨਾਥਾਨ ਮੱਕਾਬੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮੱਤਥਿਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੇਲਿਊਸਿਦ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਯਹੂਦਾਹ ਮੱਕਾਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਨਾਥਾਨ ਨੇ ਮੱਕਾਬੀ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਆਪਣੀ ਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਗਵਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੋਨਾਥਾਨ ਨੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਸੰਭਾਲੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਅਗੂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਯੋਨਾਥਾਨ ਦੀ ਇਹ ਦੋਹਰੀ ਭੂਮਿਕਾ—ਅਰਥਾਤ ਅਗੂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੇਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ—ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦੇਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਸਵਾਇਤਤਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਸਮੇਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।

ਉਹੀ ਪਾਪ ਜਿਸ ਦਾ ਯਤਨ ਪਟੋਲੇਮੀ ਨੇ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹੀ ਪਾਪ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਯਾਜਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੰਦਰ-ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਰੱਖਿਆ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਿਲਾਪੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਤੇ ਇਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਉਸ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਬਾਈਡਨ ਦੇ ਗਲੋਬਲਿਸਟ ਵੇਕ-ਵਾਦ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਰੰਪ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਸਿਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫਰੀਸੀ ਮੱਤਥਿਆਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਸਨ। ਮੱਤਥਿਆਹ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਫਰੀਸੀਵਾਦ ਦੇ ਫਲ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ “Make America Great Again” ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਹਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਨੁਕਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਾਲੀ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਸਾਜ਼ੀ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਅਕਸਰ ਕੇਵਲ ਡਰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵੇਗੀ, ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਅਤੇ ਹਾਸਿਆਸਪਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ

ਜੇ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਰੱਖਿਆਕਰਤਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ-ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੰਦੇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ।”

“ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਭੇਜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਪ ਨੂੰ ਠੱਪ ਦੇਣ। ਪਰ ਲੋਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੀੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ, ਬੇਆਵਰਨ ਸੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਏਲੀਆਹ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਠੱਪਣ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਚਾਰਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੇ—ਉਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਿਚਕਿਚਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿ ਜੇ ਸੱਚ ਅਤੇ ਜੇ ਖ਼ਤਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕਰਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬਚਨ ਦਿੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ।”

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਮਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਾਹਿਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਬਾਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਚਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ, ਆਤਮਾਵਾਦ ਦੀਆਂ ਘੁਸਪੈਠਾਂ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੁਪਤ ਪਰ ਤੀਵਰ ਉੱਨਤੀ—ਇਹ ਸਭ ਬੇਨਕਾਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੰਝੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਸੁਣਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਸੁਣਨਗੇ ਕਿ ਬਾਬਲ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਉਤਸੁਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹੀ ਹਨ? ਤਦ ਸੇਵਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਚਿਕਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਗ ਪਈ ਅੰਤਰਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਕਰ ਦੇਣ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਸੇਵਕਾਈ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ, ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਪਾਪ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਏਗੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ।”

“ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰੱਦੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਚੌਕਸ ਹੋ ਕੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਥ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਨਮੱਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ-ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਤਿਮਾਨਵੀ ਜਤਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਉੱਤੇ ਨਾ ਚਮਕੇ। ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ। ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਗਰਿਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਚਲਾਉਣ ਹੋਰ ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਹੁਦੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਨਾਮ ਤੇ ਲਾਭ ਵੀ, ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਲਾਲਚ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਡੋਲ ਉੱਤਰ ਇਹ ਹੈ: 'ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਭੁੱਲ ਦਿਖਾਓ'—ਉਹੀ ਬੇਨਤੀ ਜੋ ਲੂਥਰ ਨੇ ਸਮਾਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕਟਾਘਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇਤ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ।" *The Great Controversy*, 605, 606.